

overskud skaffe nogle forbedringer på ferie-siden, og hvor det ellers kan være. At bryde rammen har været det centrale, så hvorfor har statsministeren ikke interesseret sig for at finde et flertal i Folketinget, der også ville det, i stedet for bare at bruge de borgerlige partier til at tvinge en stort set uændret skitse ned over hovedet på de lønmodtagere, der allerede én gang har sagt nej tak?

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg kan oplyse, at jeg har yderligere tre medspørgere: Jette Gottlieb, Keld Albrechtsen og Kirsten Jacobsen.

Så er det statsministeren.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Må jeg sige til hr. Jes Lunde, at jeg er en skuffet mand i dag, når jeg hører SF. Jeg har været så glad i det sidste års tid for at være vidne til den økonomiske ansvarlighed, SF altid har lagt for dagen; hvor har jeg dog glædet mig. Er der nogen, der har stået sammen om dansk økonomisk ansvarlighed – en overgang i hvert fald – var det SF og regeringen, og jeg sagde til mig selv: »Nye tider, Poul Nyrup, det går bedre.«

Men i dag hører jeg et gammeldags signal, som jeg ikke håber varer ret længe, og jeg må sige til SF, at der er ikke noget lettere i denne verden end at sige til regeringen: Det I har gjort, er ikke nok. Der skal meget mere til, spræng rammen og bryd mig her, og bryd mig dér!

Det, regeringen lægger frem i dag, er to ekstra feriefri-dage samlet set, når vi tager mæglingsforslaget og regeringens bidrag. Dertil kommer tre børnefamiliedage plus det, der i øvrigt er aftalt inden for hvert enkelt overenskomstområde. Det er det stærkeste familiepolitiske og fritidsorienterede indgreb, der er lavet i nyere tid, men alligevel er vi ikke særlig glade, for vi havde helst set, at parterne selv kunne blive enige.

Så synes jeg, SF skulle spørge sig selv om en ting til, for jeg kan ikke forstå, at LO og Dansk Arbejdsgiverforening, som var så tæt på hinanden, ikke lige kunne tage det sidste lille stykke. Et billede af, at her står Dansk Arbejdsgiverforening, og helt herovre står LO, er jo ikke det korrekte billede.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hvis jeg skal nå flere medspørgere, må man overholde taletiden.

Jette Gottlieb (EL):

Vil statsministeren oplyse, hvad der er det nye i situationen, som gør det nødvendigt at foretage et indgreb i dag, og kan statsministeren oplyse, hvad årsagen er til, at de goder, som ifølge statsministerens fremstilling ligger i forslaget, ikke skal gælde for alle de lønmodtagere, der er omfattet af overenskomstfornyelsen?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det nye i situationen er, at der bliver mere og mere snavset – ikke her i Folketinget, men på hospitalerne, i daginstitutionerne, i plejehjemmene. Det nye i situationen er også, at regeringen ikke finder, der er nogen fornuft i at trække tidspunktet for et eventuelt indgreb til den anden side af storebededagsferien eller bare læne sig tilbage.

Regeringen måtte konstatere i går, efter at arbejdsministeren havde orienteret mig om sit møde med arbejdsmarkedets parter, at der ikke var mere at gøre. Parterne havde givet op, og intet var vundet ved at trække tiden ud. Parterne kunne ikke løfte deres ansvar, men regeringen har et samfundsmæssigt ansvar, lige så vel som dette Folketing har det, og derfor måtte regeringen påtage sig det ansvar.

Det andet nye i situationen er i øvrigt også, at vi har set ubehagelige eksempler på, at dyrevelfærdssituationen ikke er acceptabel. Det har vi de veterinære myndigheders bedømmelse af; den kan vi ikke sidde overhørig.

Samlet set er der ingen grund til at prøve at trække ansvaret i langdrag, men samlet set er der grund til at understrege, at det måtte være på nuværende tidspunkt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt prøve at få statsministeren til at forklare mig – og også fru Jette Gottlieb – lidt nærmere, hvad det egentlig er for et grundlag, regeringen nu mener at kunne gribe ind i overenskomsterne på.

Man har jo hidtil sagt, at der skulle være tale om livstruende forhold, hvis Folketinget skulle gribe ind. Der er ingen livstruende forhold. Der er tale om, at en regering nu ganske enkelt tilsidesætter det faglige demokrati, tilsidesætter en demokratisk vedtaget afstemning i LO, hvor et flertal af medlemmerne stemte nej, tilsidesætter det med et indgreb, der er dikteret fuldstændig på arbejdsgivernes betingelser, og oven i købet tager penge op af statskassen. Statsministeren taler om økonomisk ansvarlighed,